

"Het licht van uw gelaat"

Vrijdag 5 maart 2021

Thema Week 2: "Licht" (Psalm 4:7): mij richten naar het Licht

Deze week wensen wij dieper in te gaan op het tweede woord van het Bijbels gebed dat ons in deze veertigdagentijd stuwt: "Laat het licht van uw gelaat over ons schijnen" (Psalm 4:7). Dat Licht van Jezus staat op een bijzondere manier centraal in de Blijde Boodschap van deze tweede zondag, waarin wij horen over de gedaanteverandering op de berg Thabor.

Begin van het gebed

Langzaam open ik mijn handen: Heer, wees Gij mijn Licht.

In gedachten plaats ik mij bij Jezus op de berg.

In stilte vraag ik: Heer, laat mij U in uw volle Licht zien.

Bijbeltekst voor vandaag, vrijdag 5 maart: Matteüs 21:37-38

Ten slotte stuurde hij zijn zoon naar hen toe, met de gedachte: Voor mijn zoon zullen ze wel ontzag hebben. Toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze onder elkaar: "Dat is de erfgenaam! Kom op, laten we hem doden en zo zijn erfenis opstrijken."

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Deze parabel nodigt uit om mijzelf niet alles toe te eigenen (daarmee dood ik de ander) maar om dankbaar en ontvankelijk in het leven te staan: niet als eigenaar, maar als wijnbouwer in een wijngaard samen met anderen. Wat heb ik mij vandaag toegeëigend? Waar ben ik vandaag dankbaar voor? Wat heb ik vandaag ontvangen?

Einde van het gebed

Welk woord, welke stilte, welke ervaring lichtte voor mij op, als een klein lampje voor mijn voeten? Waar scheen voor mij het Licht? In stilte dank ik de Heer voor dit moment samen. Naast Hem daal ik nu de berg langzaam af, terwijl ik met Hem spreek zoals met een vriend. In het soms duistere dal wacht het leven, nu verrijkt met voldoende licht, hoe klein ook. Ik sluit dit gemoedelijke gesprek eenvoudig af:

Barmhartige God, onuitputtelijke Bron van liefde in uw Zoon,

Licht dat schijnt in de duisternis,

Wek in ons uw Geest om dankbaar en ontvankelijk in het leven te staan. Amen.

Terugblik op het gebed

Wie of wat geeft mij licht? Wil ik leven vanuit het licht en naar het licht gericht? Ik schrijf kort op (in een schriftje, in mijn hart) wat mij heeft geraakt - een woord, een zin, een gedachte - en hoe ik mij erbij voelde: onrustig, vredevol, gelukkig, dankbaar, verdrietig, angstig, opgelucht, troosteloos, vertrouwend? Wat ging moeilijk? Waar was het duister? Liet ik het Licht toe? Of voelde ik ergens weerstand? Voel ik me ergens duister, beschaamd?

Ik let op 'beweging', in welke zin dan ook: met de stroom mee of tegen de stroom in. Ik probeer beide bewegingen, hoe ongemakkelijk ik mij er ook bij voel, te ontvangen als godsgeschenkjes, waar ik wat mee kan doen. Of beter gezegd: waar God iets mee kan doen in mij, mits ik mij ervan bewust word. Sereen ontvang ik elke beweging, hoe licht ook, als godsgeschenk. Hoe voel ik me nu? Is er iets dat God in mij zou willen verdiepen? Word ik een rode draad gewaar, een goddelijke onderstroom die mij stuwt en richting geeft?